

a MI ÚJSÁG-unk

KIRÁLDI ALKOTÓTÁBOR KÖZPONTI LAPJA

"Nem vagyok író, nem vagyok színész" (Hobó)

A tavalyi tábor előtt nem izgultam, az esélytelen nyugalomával készültem, hiszen képzőművész táborát még nem vezettem.

Most feszültebb voltam a tábor előtti napokban és az első napon. Már van veszíteni valóm, már csinálhatom rosszabbul.

Aztán úgy voltam, mint megannyi színész (ó, minő hasonlat): az öltözőben szorong 120-at ver a szíve, a nevét sem tudja. Aztán a színpadon... - remélem nem lesz bakim, vagy szövegtévesztésem. Így legyen.

Szóval a történet, hogy érkezéskor Rita csak úgy futtából odaszólt: "Sziasztok, mindjárt köszönök" - és végig futott a folyosón. Aztán kiderült, hogy semmi komoly, csak a hasikájának nincs nyugta, csak menne, menne és ment is - rendesen. No nem régtől: 5 napja Opatijában kezdődött.

Vasárnap de.: ÓKŰ, PEKO MŰVEK, ÓZDI ACÉLMŰ RT (vagy amit akartok) ügyelet.

A doktornő kedves, "ha bármilyen probléma van a táborban, csak jöjjenek nyugodtan". Nem, ez nem lehet igaz, az üzemi rendelőben emberi hang, hiszen ez már majdnem Európa! Néhány nap múlva Rita beállt a normál bioritmusára.

Volt egy blues-rock fesztivál is az ózdi strandon. Belehallgattunk Ritával az ügyelet után, délben még kevesen voltak. Este fél kilenckor már családotól hallgattam Hobóékat - a kerítésen túl, mert éppen nem volt 1 rongyunk a jegyekre. Kemény 2 órát vertek le Hobóék - magas szinten, jó hangulatban, az utolsó számokat már bent énekeltük velük együtt.

Hétfő: Bede Józsi. Róla ennyi elég, mert amennyit Ő ér, azt úgysem lehet leírni.

Majd alkotó napok következtek, és szerdán Eger. Piroska (igen jó ételeket szervírozott) vonattal mentünk csodás tájakon.

Az Ifjúsági Házban megnéztük a Királd '89. kiállítást. Fagyai Sárvarinál (délután mindenki visszament repetázni). Dögmegle volt. Hideg pontok: Dobó tér árnyékos oldala, Jóbarát vendéglő, presszók, kocsmák, katolikus templomok. Forró pontok: Dobó tér közepe, Piroska visszafelé, konyak-sör.

Csütörtök: csendes nap, csak a következők érkeztek: kollégák az Olvasóból, osztályvezető a nagy Vasasból, munkatárs az ÓKK-ból, művészettörténész Miskolcra, Kissné Ani a nagy Vasasból, (100 rongy ugyanonnan), Dobosy Laci, aki évek óta láthatatlan, csak a fotóival van jelen, Pazár Évike - ő sem bírja ki Királd nélkül és Ani is biztosan megjön hétfőn.

Az érkezők fele még ma elment, de mi itt maradtunk.

Jövőre is maradni akarunk, azután is, mert ez egy életforma. Akkor is, ha az élet csak két hétig tart.

"És majd egy szép napon, ha mind összegyűltünk,

A sok régi dallamot életre keltjük". (Bródy Tini)

Richter

Jászberényből jöttünk, mesterségünk címere ...

Királd felé közeledve egyre izgalmasabban vártuk, milyen lesz az első benyomás. Festői táj, hegyek, völgyek, kanyonok.

Királdot jelző tábla egyszer, majd még egyszer! Az út két oldalán magas, romos épületek, az ablakoknak, ajtóknak csak hült helye...

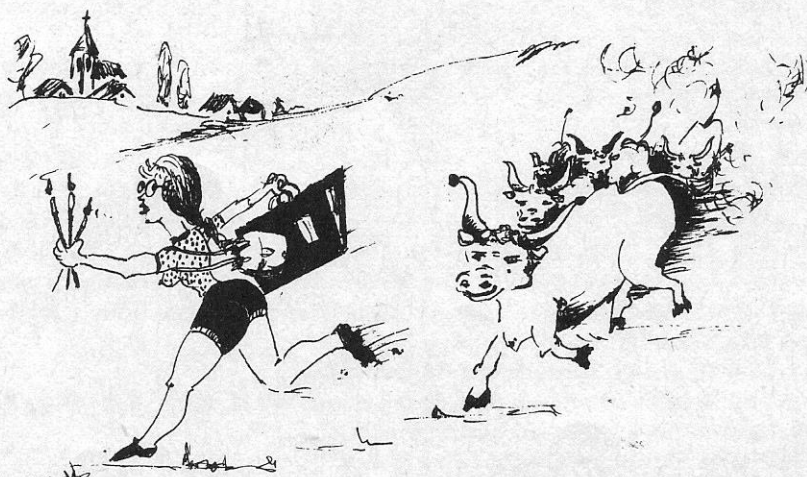
Vártuk a táborjelző táblákat jobbról - balról.

S amikor újra észbekaptunk, újra egy tábla, amin Királd neve.

Csak ezt már egy piros vonallal keresztülhúzták. Vissza az első táblához. Kezdjük előlről az egészet.

Amikor végre fél 12-kor ráakadtunk a Büfé melletti Kultúrházra, előtte az "őrszemmel", biztosak voltunk benne, hogy csakis mi lehetünk az első érkezők. Ajtó zárva (meg sem néztük, de biztosak voltunk benne) leültünk az "őrszem" mellé ebédelni.

Ezután elindultunk az udvar felé, felderíteni a terepet. Itt megtorpantunk a hatalmas méretű kutyáktól, Maszattól, Manótól, Dömétől. Vissza a kiindulási helyre, az autóhoz. Csak nézzük meg azt a bejárati ajtót, hátha nyitva. Természetesen, nyitva. Belépve a hűvös épületbe, ismerős hangok. A táborvezető. Ismerkedés, üdvözlések, kipakolás. Innen folytassátok ti...

Képzőművész csoportunk a mezőt rajzolta, bika a piros AKRILT meglátta, és 9 tehenével a csoportot a falu széléig zavarta.

Történt vala Upponyban

(1990. július 29-én vasárnap délután)

Három festő leány
az egy szobrász legénnyel
A lázbérc lábához
a tó "helyére" mén el.
Gyíkot, békát láttak,
rákot, gyökeret csodáltak.
Mígnem megérkezvén
Témára találtak.
- Ott állt a bérc.
I - Így.
- Feküdt a tó
- Így
Tovább felsorolni
itt nem helyénvaló.
Merthogy három festő volt,
nem ám tollforgató.

"Istenem, de szépen
csípnek itt a legyek."
"Fenistilt teszek rá
ha majd haza megyek.

"Miért is nincs farkam,
úgy mint a tehénnek,
hogy adhatnék hátul is
a dongók seregének."

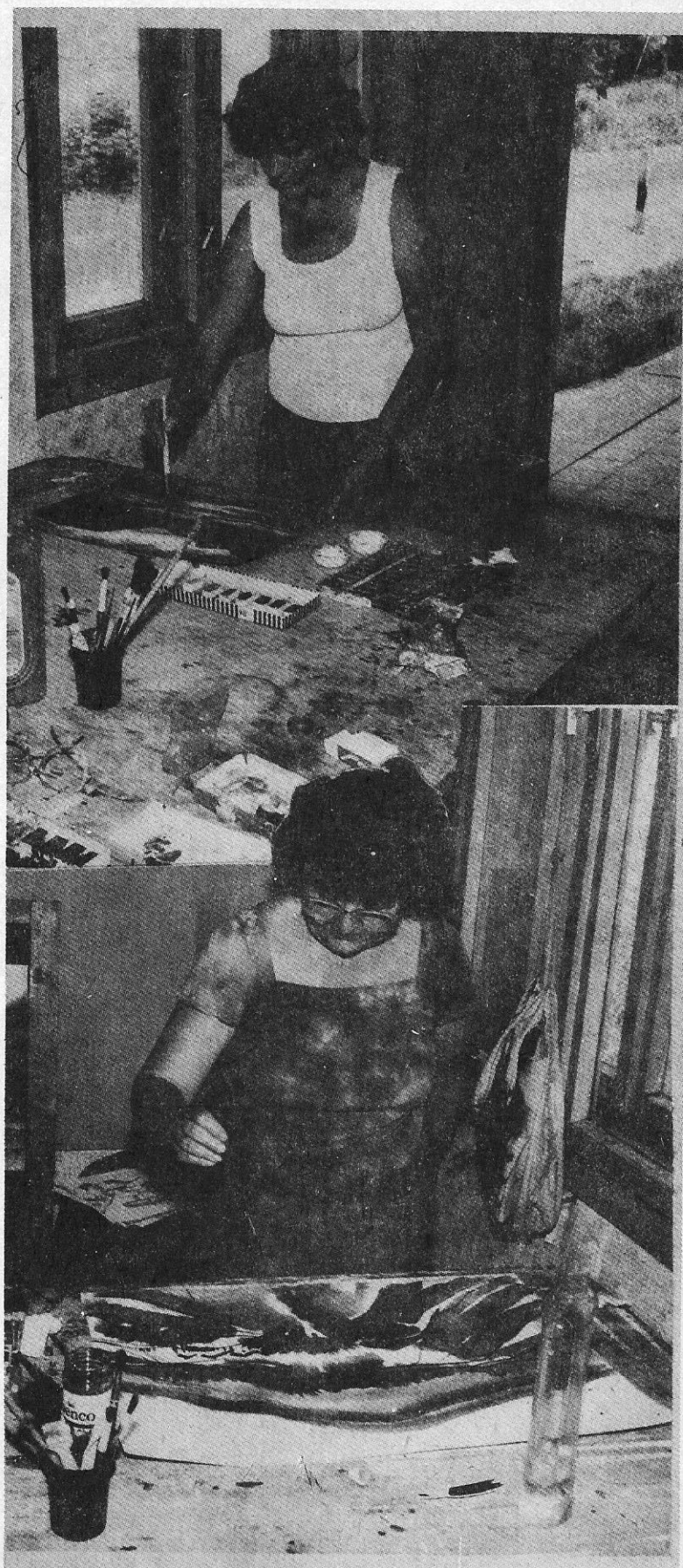
Ekként sóhajtanak,
ígyen epekednek
Sóhajuk mennybe száll,
de azért festenek.

Szobrászka ezalatt
legény a mocsárban.
A tó-lakó busákat
vitézül dobálja.

Botorkál, gyűjtöget,
vizaljat nézeget,
Soha sem látott még
ekkorra feneket.

(gy.k.) gyengébbek kedvéért): kiszáradt
tőfenék)

A "nagy művek" aztán
végre elkészültek,
s a szúnyogok rá' től
futva menekültek.

Mi a véleményed a művészetről?

Barka Laci: Jó, hogy van.

Kozma József: Van művészet?

Juhász Rita: (Attól függ...) (Mitől?)

A belső világomat - általában.

Pazár Éva: A művészet álom. Tünékeny, illanó szép és borzalmas.

Anita: Kell!

Rece: Szükség van rá.

Dudu: Szerintem ön magunknak kell; vagyis az embernek saját magának.

Ani: Mind az, ami az embert gyönyörködteti és ami-
ben gyönyörködnek.

Richter Péter: ... hát a művészet; az az ember.

Füzér Zoltán: Talán az, amiben az álmainkat is meg-
élhetjük.

Buna Konstantin: Egy olyan kifejezési mód, amely
semmilyen más nyelven nem mondható el, mint kép-
ben, szoborban, zenében.

Mayer Irén: A SZÉP kifejezése.

Budahelyi Tibor : Az Isteni sugallat lekódolását
jelenti.

Bede József: Ha nem érdekelné a dolog, most sötét-
ben lennék.

Richter Petra: ... hát jó, hogy megcsináltam, meg
szépet, meg ilyesmit.

Richter Richard: Ha látok egy embert meg egy fest-
ményt, akkor az ő gondolkodásukat is megismerem.

Velkeiné Icu: Borzasztó nagy feszültségek vannak
bennem, ha nem tudom kirajzolni magamból, amit
érezek. A nehéz dolgokon átsegít.

Feketéné Fehérvári Éva: Nekem a MINDENT jelenti!

Nagyné Koncz Éva: Szébbé teszi az életet.

Demes Ferenc: A művészet, az nehéz és csodálatos.
A művészethez akarat kell, anyag kell, és egy Múza
kell.

Hajdú Péterné: Én úgy gondolom, hogy a szépnek a
kifejezése.

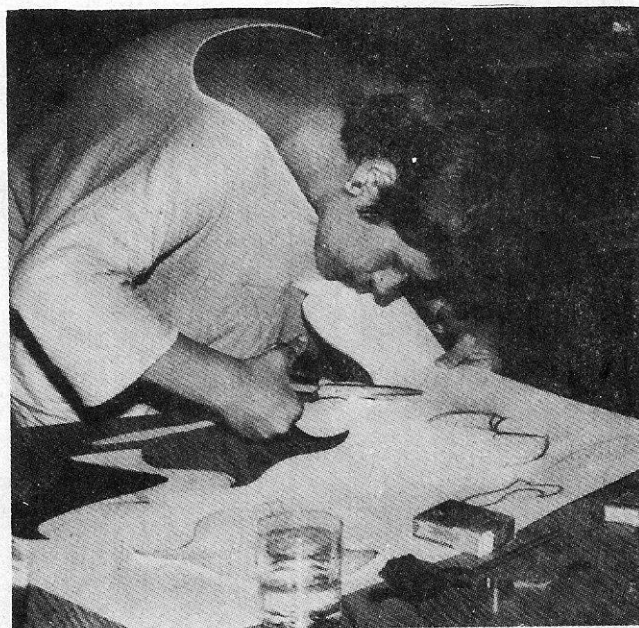
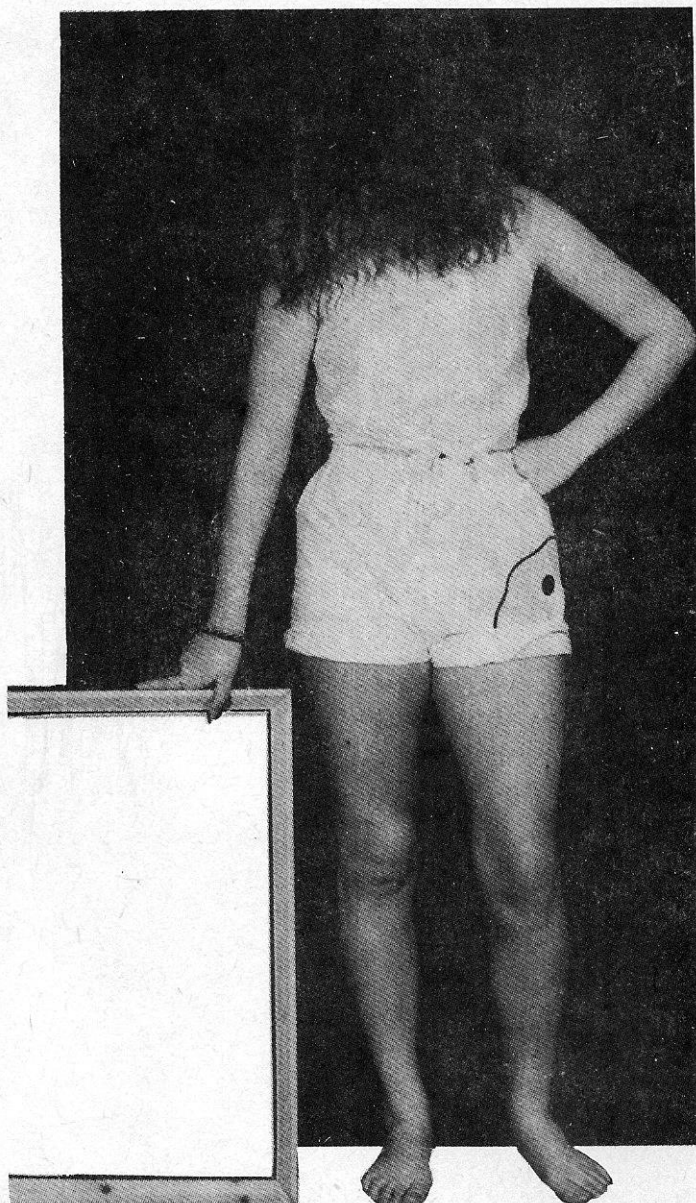
Szabó Ibolya: Nekem egy élmény. Élvezet dolgozni.

Babi: Hát, nekem a gyógyszerem.

Lizák Péterné: Én azt tartom; ahogy a madarak
dalolnak, ahogy a fák zöldellnek, az a művészet. Amit
az ember tesz, az csak gyenge utánpótlás.

Kérdésködködk:

Fekete Éva
Nagy Éva

Bokréta királdi csodákból

Kell egy hely az embernek, melyet dédelget lelkében, amely után vágyakozik, s ahová örömmel visszatér.

Egy éve már, hogy szívemben hordom a bükkfaerdőt, ennek selymes fűvét. Némalankáját, ezerszinű illatos virágát, virágainak édesízű mézét. S ajándék, hogy Királd kitárta most újból karját. Az idő itt gyorsan fut. Boldog, harsány a pacsirták éneke. Irigylem, hisz övék az egész szabad világ. Olyan nekem ez a hely, mint nekik egy csöppnyi víz. Egy friss ízű forrás. Festeni jöttem ide. S tán nem esetemben, szívemben van a kincs.

Óriási heglánc. Itt hegyek hegyre halmozódnak. Lelkemben öröm és béke halmozódik. Hogy szeret-e ez a táj? Érzem, nagyon. A harmat gyöngyként ragyog, úgy köszönt minden reggel.

A nyújtózó erdő az égből a fényt leszakítja. S az előbukkanó Nap suttogva kérdezi: Maradsz-e még? Hát néhány napig. S mikor megtudja, hogy innen elmegyek, kárminpirosra sírja a szemét. A Hold ha szépet álmodik ébredése után azonnal elmeséli. Ha elmegyek, vajon kinek meséli?

Hát pedig sziasztok, elmegyek. Kincsként őrzöm a királdi csodát. Már edzem is magam, hogy azt is kibírjam. Élményeimet bokrétába kötve, mint üde utitársat magammal hurcolom. S ki ilyen csokrot köthet, nem mondhatja, hogy nincsen semmije.

Zsombi

DEMES FERENC

LIZAK PETERNE'

Alkotások
NAPRÓL NAPRA

250MBOLYAI MAKIA

FÜZE'R ANNAMAR'IA

1990. augusztus 7.

a MI UJSÁG-unk

1990. augusztus 7.

HAJDU PÉTERNE'

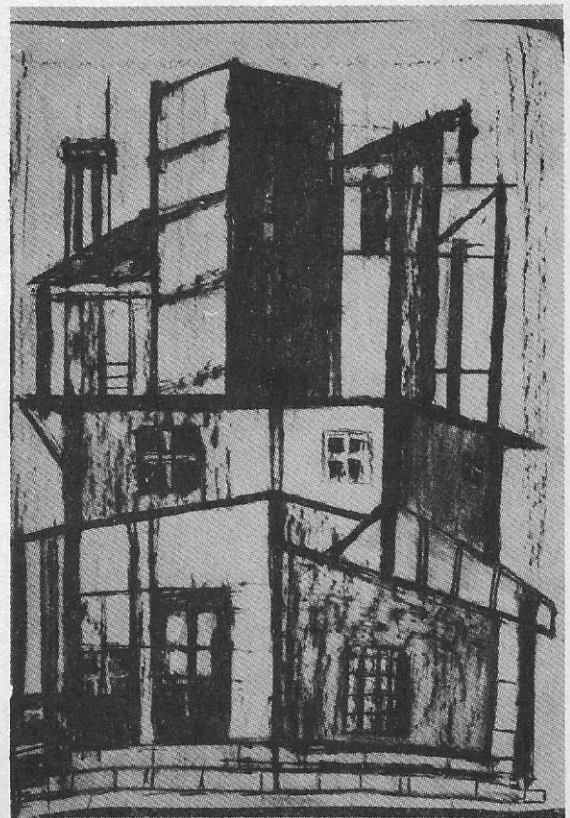
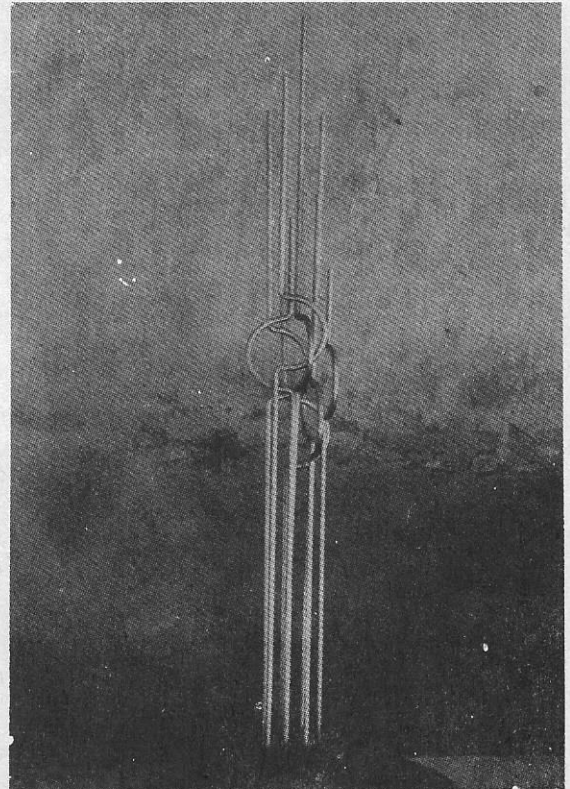
ZSOMBOLYAI MÁRIA

TÓTHNÉ ÁRVAI ERZSEBET

Akótások

NAPRÓL NAPRA

LIZÁK PÉTERNE'

Tábori hírek

Baleseti jegyzőkönyv: A királdi alkotótábor egyik fémszobrásza figyelmetlen munkavégzés közben égési sérülést szenvedett. Aznap sült tök volt a vacsora.

A két órás egri kiránduláson a tábor legfiatalabb leánykái az ország egyik legszebb vasútvonalán utazva a festői szépségű tájakat lehunytt szemmel élvezték végig.

Zsombi oly intenzíven massssszzírozta játék autójával fájó hátamat, hogy csütörtökön sikeres bőrátültetésen estem át.

Barátaim és RAJONGÓIM látogatását szívesen veszem.

Címem: Királdi Tábor, I. em. 9. sz. INTENZÍV BETEGSZOBA jobb 1-es ágya.

Ma, csütörtök, egy év elteltével a Feleség megérkezett. Józsi egész éjjel a bányában dolgozik.

A telefon postai kábelvágás miatt nem működik. Konstantin, szeretett feleségének füstjeleket adott egy jeles nap alkalmából.

Demes Ferenc

+ ez a kereszt vörös

Kamilla
Széntabletta
Almaecet
Faringosept
... Például az ecet -

"az ételeket jóízűvé teszi, az ételbeli kívánságokat növeli.

A forróságot mindennemű állapotban szépen csendesíti.

A részegséget eloltja. Az inakat erősíti."

2-es - szoba

Túrák-Kúrák

Hegyi túra
Kollektúra
Alma túra
Lázbérci száradt
Iszaptúra
Kalap túra
Tea kúra
Fogyókúra
Táborvezetői
Kura-tó-ri-um...
Túra malac
Kúra párlya
Királd jövőre is
vissza várja...

Lakatos Mihály

Tábori krónika

A királdi dombokon,
Táborozunk, nem vadon
Szép szobánk van, jó szállásunk
Mindennél szebb kilátásunk.

Jöttünk ide minden tájról,
Jászberényből, Kiskunságról,
Borsodból és Oroszlányból, Pestlő-
rinci kultúrházból.

Kis csapatunk életképes,
Kedvelt téma a festészet,
De van, ki szoborba önti álmát,
Míg más szívesen rajzol pálmát.

Keskeny fehér szakállával,
Tanár úr dacol a mával,
A jövőt építi szüntelen,
Tanításhoz türelme végtelen.

Tíz tanítvány körbe állta,
Míg az akvarellt csinálta,
Narancsszínű napkorongba,
Sötét fákat tett halomba.
Lágyan húzta az ecsetet,
Úgy úsztatta a színeket.
Néma csend volt, rejtelem,
Mert, hogy tíz volt jelen.

Zsombinak szeme ragyogott,
Úgy érezte impulzust kapott.
A csupaszív nő, ki mindig csak adott,
Elfogadta a lírai hangulatot.

A tanítványok közös gondja egy,
Az elképzelésük hogyan valósulhat
meg.
Erzsikének a rézkarc jól menne,
Ha az upponyi út rövidebb lenne.

Ica és Éva profi mód könnyed
Lágy vonásaiktól a felhő is könny-
nyebb,
A tó tükrén csillog a parti táj
Oly szép a vidék, hogy szinte fáj.

Feri művész lélek, lágyszívű, mond-
ják,
És lám mégis a ragadozók vonzák.
Sasmadár néz szembe kígyóval,
Szárnya könnyen lebben, nem hi-
szed, vasból van.

Marikának kevés a jó napja,
De sejti már hol a konstruktivizmus
alapja.

Sárika küzd egy hatalmas fenyővel,
De nem bír az erős fa a törékeny
növel.

Irénekének áttetsző, lágy tája,
De sötétség miatt még kevés a bája.

Ibolya látja jövőjét, mint széles moz-
dulatokkal,
Világhírű képet vázol legottan.

Hogy életünk gondtalan legyen,
És a csapat naponta háromszor
egyen,
Pirike gondoskodik rólunk,
Munkájáról elismeréssel szólunk.

Az alkotó munkához mindent meg-
kapunk,
Örök élményünk minden itt töltött
napunk.

Mecénásunknak ezer köszönet és
hála,
Hogy nehéz időben is gondol a Mú-
zsára.

Szép alkotások szóljanak helyet-
tünk,
Ami tőlünk tellett mindent megte-
tünk.

Legyen bírálónk a vasasok tábora
Kinek e napokat nem feledjük el
soha.

Lizák Péterné

Befordultam a Konyhára,
Felfordult a gyomrom!

Barka Laci

Ha úgy érzed, hogy elnyel az idő,
És úgy futsz önmagad elől,
hogy már szem elől tévedsz - Gyere Királdra!
Nagyné Koncz Éva

Szemüveget keresek Bedének!
Amivel éjszaka is lát a bányában.

A hét végén
Jön majd ÁNI.
Mondja a vonatnak, hogy meg kéne ÁNI!

Miez?

Megölt egy gondolat
és mégis ez éltet.
Hiszem, hogy a csoda
Nem ér gyorsan véget.
Született egy árnyék
Mely testet nem ölt soha
- új vagyok magamnak -
Ez a furcsa játék
Megfog és elemészt,
mégsem adnám oda.

Nagyné Koncz Éva

Demes már nem tudja tojásait a lába
között hordani!

Fészekbe rakja. Aki tojást akar vásá-
rolni, a Vasas Szekció jóvoltából az in-
tenzív (9-es) szobában, az infúziós áll-
vány mellett Bede József nevezetű ko-
fánál vásárolhat.

ÁNI (helyett)-hoz

Könnyező fellegek ígéit
Szívemben fájón érzem.
S kértem az idők szavától
Miért nem vagy itt ÁNI!
Miért nem?

Vajh hogy tépődök
hogy sajog a lelkem,
Kinek kell téglá? és kő?
Amit néked,
Csak tenéked leltem...

Eljössz-é? Itt leszel?
Mindenki vár, s eped
Szereztünk kést,
Zoknit, követ,
Mindent! Hidd el,
mindent neked...

Tán megadná a magasság
Fohásunk elé elér
E tábor mely jó volt
Sok mindent megért,
Jövőre is meglehet
Jön értünk egy levél.
S akkor, újra itt leszünk
Örömmel teli
Mindnyájan!
Mi mind,
És Te is...

Lakatos Mihály

...ez itt a szponzor helye!

Már hét órája megérkeztünk.

Csend, de nem halál, csak munkába temetkezett alkotók.

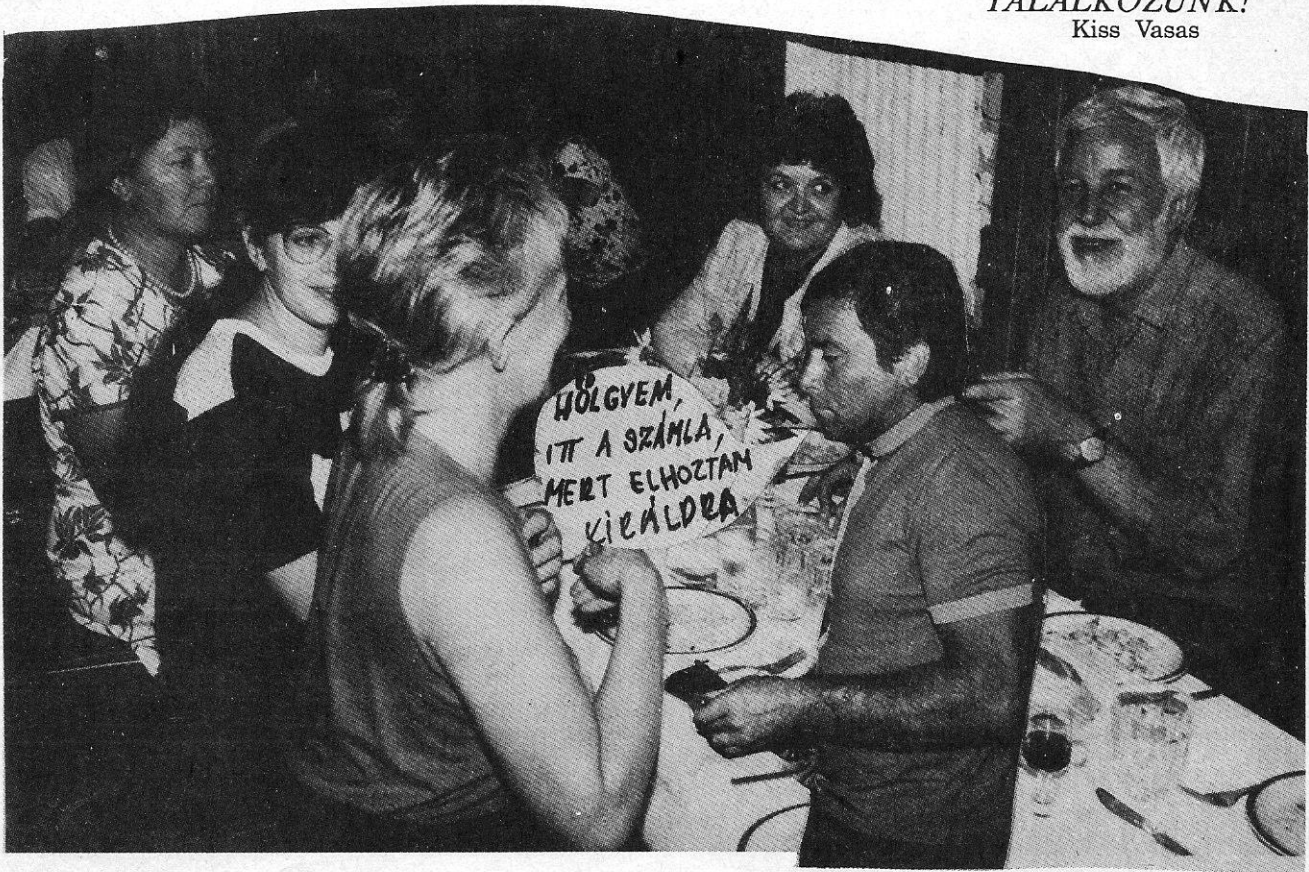
Nem ellenőrizni jöttem, csak laikusként érdeklődni, együtt örülni, csodálni az akvarelleknek, olajképeknek, virágkompozícióknak, nagy szemeket mereszteni az alakuló, formálódó lemezekre.

Végre vacsora! - finom, sikamlós túróscsusza, amely arra is lehetőséget ad, hogy ismerkedjünk, bemutatkozzam.

Kölcsönös az egymás iránti érdeklődés. Én az újat, a színeset, a szépet remélem, amellyel megint és ismét bizonyítható a kultúra mindenek fellettsége, - a velem szemben ülők pedig reménykednek, hogy jövőre velük ugyanitt

TALÁLKOZUNK!

Kiss Vasas

VISSZASZÁMLÁLÁS

1981 - Béke Szálló
 1982 - Farkaslyuk
 1983 - Bánszállás
 1984 - Bánszállás
 1985 - Királd
 1986 - Királd
 1987 - Királd
 1988 - Királd
 1989 - Királd
 1990 - Királd

Egy évtized. Mennyi minden történt! Leírni lehetetlen vállalkozás. Kapcsolatok - barátságok munkák leírhatatlan sora.

Mi minden készült a pár év alatt? Dolgok, alkotások? Szobrok? Festmények? Grafikák? Tárgyak? Ki-ki eldöntheti magának. Egy biztos. Üzenetet-üzeneteket hordoznak, mik tanulságainkon formálódtak. Talán kimondatlan a gondolat, hogy egy-egy alkotás képzelettel összehővetkezett érzékenység, az "érékenység" pecsétje.

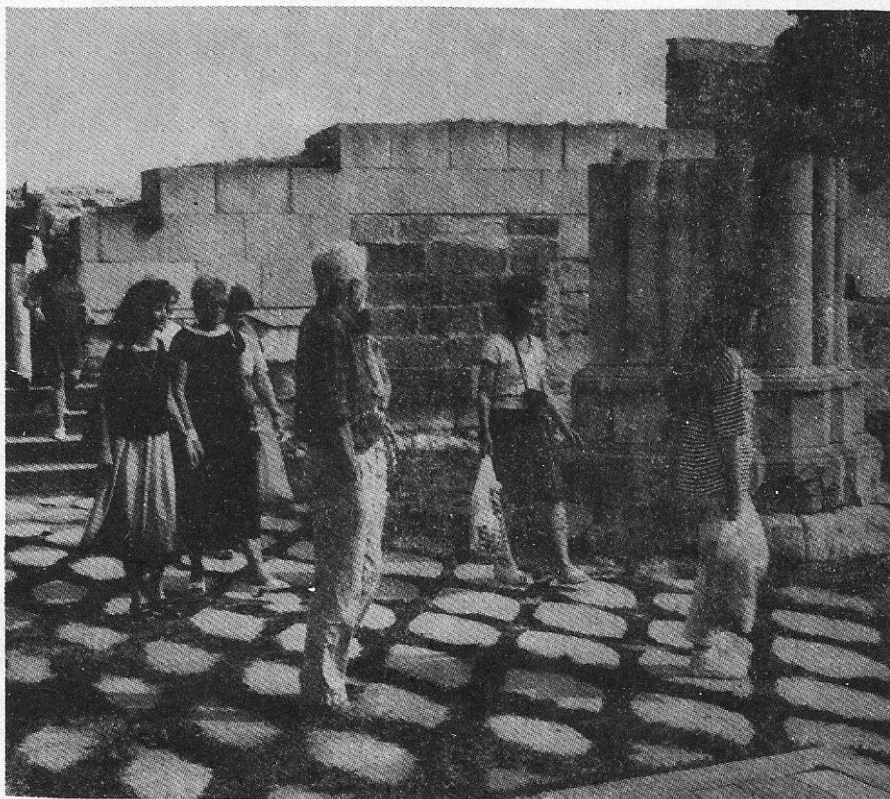
Lehet küldetés is volt ez a pár év számunkra, hiszen környezetünkben - hétköznapijainkban - csodabogaroknak számítunk. Ugyan mennyi embert győztünk meg, ha már nem érti az ún. alkotásokat, legalább a munkát becsülje benne, az akaratot, hogy valaki kezébe merte venni az ecsetet, a ceruzát, vagy bármi más szerszámot. Biztosan nem tudjuk megszámolni, ám nagyon reméljük, a visszaszámlálás folytatódik, mert tudjuk, hogy amatőrnek lenni betegség - csak sokszor baj, hogy nem fertőző. Még mindig kételkedünk! Jöhetünk-e még ebbe a fertőbe? Mi nem akarunk meggyógyulni!

Kozma

Itt voltunk:

Ács Németh István
Barka László
Bede József
Bencs Sándor
Budahelyi Tibor
Buna Konstantin
Demes Ferenc
Feketéné Fehérvári Éva
Füzér Annamária
Füzér Zoltán
Füzér Zoltánné
Hajdú Péterné
Juhász Rita
Kozma József
Kozma Vanda
Kiss Lajosné
Lakatos Mihály
Lizák Péterné
Matyi Judit
Mayer Irén
Mentes Anita
Nagyné Koncz Éva
Pataki Andrea
Pazár Éva
Richter Péter
Stehno Ferencné
Piroska
Szabó Ibolya
Tóthné Árvai Erzsébet
Velkeiné Pócz Ilona
Zombolyai Mária

Felelős kiadó: Dombóvári Péter
Felelős vezető: Pozsár István
Szerkesztő bizottság: Kozma József, Richter Péter
Készült: 600 példányban
LFMK Rota 1990.